نمکی، وزیب بهداشت ایران می گوید ما داریم فریاد می‌زنیم که اپیدمی گرفتارمان می‌کند. چرا گوش نمی کنید؟ □□□□□□ □□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□.

برای ما بیش از این صبوری میسر نیست؛

سعید نمکی، وزیر بهداشت ایران در نوزدهمین آیین پویش ره سلامت و بهره برداری از پروژه های دانشگاه علوم پزشکی تهران گفت:

برخی آمریکایی‌ها و به خصوص اسراییلی‌ها به دنبال این بودند که بگویند کانون کرونا ایران بود و عده ای هم اینجا پای بیرقش سینه زدند. به جز سه نمونه در سراسر کشور که از ۲۳ بهمن به بعد بود هیچ موردی از کووید در نمونه‌هایی که برای آنفلوآنزا گرفتیم دیده نشد.

به گزارش اسپادانا خبر، وی افزود:

نمی‌دانم برخی چطور با کمال بی‌انصافی برای سوار شدن بر یک موج سیاسی تبلیغاتی به راحتی یافته‌ها و گفته‌های مملکت‌شان را زیر سوال می‌برند. اگر کسی توانست یک مورد از کرونا را قبل از این تاریخ اثبات کند نه تنها به او جایزه می‌دهیم بلکه هزار بار از او عذرخواهی می کنیم. در عین حال برای دفاع از حیثت عزیزانی که طی این این مدت خودشان را به آب و آتش زدند، هیچ یاوه‌گویی که بخواهد سلامت این مجموعه را زیر سوال ببرد، رها نخواهم کرد و به هیچ وجه اجازه نخواهم داد. این را بدانید که من اگر مُردم، مُردم و با دم مسیحا هم زنده نمی‌شوم. مردم این سرزمین فقط به کسی بها می‌دهند که با آنها صادق باشد. دیگر به سیاسی کاری بها نمی دهند. تمام شد. دوران عوام فریبی خاتمه یافت. آن ور دنیا کسی عطسه کند این ور دنیا به او می گویند که عافیت باشد. دوران عوام‌فریبی با این شبکه‌های اجتماعی تمام شد. مگر می توان مردم را با برخی شعارهای تند فریب داد؟ ما ونتیلاتور و ماسک و گان را خودمان طراحی کردیم و تنها در این اقیانوس با دست‌های بسته شنا کردیم. در اوج نامردی تحریم.

وی افزود:

امروز دیگر ویروس موتاسیون یافته منحصر به یک نقطه نیست بلکه همه جا می شود آن را یافت. مردم شریف باید بدانند که این ویروس علی رغم حرف انگلیسیها هم قدرت سرایت و هم قدرت مرگ‌زایی چند برابری دارد و هم جوانترها را بیشتر گرفتار می کند. سه روز قبل در خوزستان کودک ۱ و ۹ ساله بر اثر کووید-۱۹ فوت کرد.

وی گفت:

به شدت گله مندم از کسانی که پروتکل ها را رعایت نمی کنند و به شدت گله مندترم از کسانی که با پروتکل شکن ها برخورد نمی کنند. وزارت بهداشت که ابزار ندارد. ابزار ما جان است که فدا شده و بیش از این چیزی نداریم. ما از برخی اتفاقات کشور اطلاع نداریم. دیشب در ایلام خانم جوانی اینتوبه شد و حامله بود که با سزارین کودکش به دنیا آمد. من نمی دانم که این کودک هرگز مادر دید یا خیر یا چشم این مادر بر سیمای فرزندی که ماه ها در شکمش حس کرده باز خواهد شد یا نه؟ اما چه کسی عامل مرگ این بانوی ایلامی است. ما کی برای تردد از مرزها به سمت عتبات و برگشتش مجوز و اجازه دادیم؟ چه کسی از من نامه دارد در این زمینه؟ کدام یک از همکارانم با برخی از این ترددها موافقت کردند؟ اتوبوسی می آید و آن را در مرز تست می کنیم که فرد مثبت از آن بیرون می آید. این فرد مثبت پیاده می شود و اتوبوس تا فلان شهرستان می رود.

ردیابی می کنیم و تازه موارد مثبت در آنجا پیدا می شوند. تا کجا باید همکاران من تاوان ندانم کاری برخی را بدهند. ما چه گناهی کردیم که در ۱۳ ماه مدام باید موج ایجاد شود، موج را بشکنیم و شهید دهیم. خدا شاهد است که داغ این شهدای سلامت دارد مرا نابود می کند. ناب‌ترین بچه‌های نظام سلامت را از دست دادم. داغی برای هیچ فرماندهی بالاتر از این نیست که افسران ارشد و سربازانش را از دست بدهد آن هم به دلیل ندانم کاری و سهل انگاری دیگران. من وزیر خبر ندارم چه کسی می آید و بیرون می رود. فقط شده ام ته رودخانه، زخمی و جنازه جمع کن. بجای وزیر بهداشت بگذارید مدیرکل مرده شور خانه. این درد بزرگی است. ویروس، ویروس مهاجمی است. فکر نکنید انگلیس یکی از ساختارهای ضعیف سلامت جهان را دارد. انگلیس یکی از نظام های سلامت مقتدر جهان را دارد. آلمان کشور کمی نیست در مقابل مسایل بهداشتی درمانی اما به زانو درآمد. نه گستردگی اقلیم ما را دارند و نه کم بضاغتی اقتصادی ما را دارند. ما داریم فریاد می‌زنیم که اپیدمی گرفتارمان می‌کند. چرا گوش نمی کنید؟ اینطور که نمی شود مملکت اداره کرد. چقدر باید فریاد بزنم و بگویم. چقدر باید خجالت بکشم از پزشک و پرستار و علوم آزمایشگاهی و بقیه. نمی شود که من ناگهان باخبر شوم که بدون اطلاع ما یک گروه آمد و گروهی رفت. آن هم در کشوری که رهبر انقلاب وقتی می خواهد نشست مجازی بگذارد می گوید باید از وزارت بهداشت اجازه بگیریم. رییس جمهور می خواهد برود مرقد امام (ره) می گوید از وزارت بهداشت بپرسید به چه صورت باشد. این نمی شود که بقیه رعایت نکنند. بزرگان نظام رعایت می کنند اما عده ای اصلا حواس‌شان به این چیزها نیست. وقتی هم اپیدمی آمد و کشتار کرد می‌گویند در فلان جا غلظت اکسیژن کم بود. طبق گزارشات واصله در فلان جا بیمار را دیر رسیدگی کردند و همه این سوالات شروع می شود اما یک نفر نمی‌گوید که در پیک قبلی خوزستان که پروتکل‌شکنی ما را گرفتار کرد، چه کسی این را جمع کرد، چه کسی شب تا صبح نخوابید، چگونه اکسیژن رسید، چرا یک نفر نیامد در خیابان فریاد بزند که ما امکانات نداریم. چه کسانی این آتش را خاموش کردند اما اگر خدایی نکرده ۵ دقیقه دارویی دیر شود، هزار قلم و هزار شبکه اجتماعی راه می اندازند. اینطور نمی توان مملکت اداره کرد. من مکتوب هم نوشتم. دیگر برای ما و همکارانمان بیش از این صبوری میسر نیست. ما برای موج شکنی خلق نشدیم و دیگران برای موج آفرینی. این را همه باید بدانند. محکم هم باید بدانند.

نمکی با بیان اینکه دیشب تا صبح قدم زدم و بعد از نماز هم نشستم و**گلایه‌ای را به مسئولان نظام نوشتم**از اینکه چقدر من و همکارانم احساس تنهایی و غربت می کنیم در برخی موارد که بعدا آن ها را مطرح می کنیم گفت:

[illegible]

نمکی گفت:

[illegible]

برچسب ها: وزارت بهداشت [1]
سلامت [2]